

НІБЫТА ДАДАТКОВАЯ СКУРА

Напэўна, нічога такога Мікалай Васільевіч Гогаль не меў на ўвазе. У яго героя Акакія Акакіевіча шынель як сімвал самавітасці, пэўнага чалавечага дасягнення, пры страце якога яго жыццё наогул спыняецца. Але ў пластычным спектаклі «Шынель», прэм'ера якога адбылася ў Беларускам дзяржаўным маладзёжным тэатры напрыканцы сезона, гэты прадмет вопраткі абыгрываецца з розных пунктаў гледжання з пазіцыі нашага часу, і ў залежнасці ад таго, хто сядзіць у зале, набывае варыянты ўспрымання.

(і можа нават знайсці, калі моцна пастараецца). Але сутнасць у тым, што сам герой перажыў розныя часы і захаваўся. Па сутнасці не змяніўся: той жа маленькі чалавек з яго маленькімі радасцямі і праблемамі, якімі толькі і занята ўся яго святлодомасць, якія ў яго ўласным ўяўленні набываюць мегазначэнне. Гэта канстатацыя, пазбаўленая якой бы то ні было адзнакі: людзі жывуць па-рознаму, гэта іх уласны выбар.

Здаецца, ну дзе могуць быць эмоцыі ў такім спектаклі, калі няма ніякай выразнай сцэнаграфіі, прастора, у якой існуюць артысты, фактычна пустая, умоўнасць падкрэслівае чорны фон, а выканаўцы выглядаюць амаль аднолькава? (Мастаком-пастаноўшчыкам з'яўляецца сам Кірыл Балтрукоў, а мастаком па касцюмах — Кацярына Герасіменка.) Аднак эмоцыі нараджаюцца ўнутры кожнага канкрэтнага чалавек, які сядзіць у зале. І яны могуць быць недатычныя Гогалья. Бо тут шынель — не столькі вопратка, колькі сімвал і спосаб існавання. Так, артысты яго апранаюць — прычым, не толькі парадным, але і адварот-

ным бокам, у ім ходзяць, у яго прасоўваюць рукі, каб прымераць (чужое ці для мяне?). У яго захінаюцца, а часам здаецца, што ў ім хаваюцца ад вонкавага свету. З ім жываюцца, і ён нібыта становіцца часткай прыроды. На сцэне некалькі чалавек, але ўсе як адзін: засяроджана-напружаныя, чорна-шэрыя, месцамі адчайна рэзкія і зноў стрыманыя, як і павінна быць. Тут людзі, якія існуюць у вялікім горадзе, затурканыя справамі, знясіленыя мітуснёй, калі не застаецца нейкай унутранай цеплыні, а толькі функцыя. З задачкамі пастаноўшчыка спраўляюцца артысты Кацярына Герасіменка, Ганна Мядзведзева, Марыя Кірылава, Яна Дзямідчык, Лізавета Есіпава, Ганна Ляпо, Дзяна Уласава, Мікіта Скуррат, Канстанцін Мацукевіч (магчымыя варыянты выканальніцкага складу).

Амаль гадзіна назіранняў за выканаўцамі, за тым, як яны кантактуюць адзін з адным і з нештатлікімі прадметамі, што ёсць ці з'яўляюцца на сцэне (напрыклад, стол ці чайнік), дае адчуванне не таго

далёкага, а сучаснага чалавека, які, можа, і не хацеў бы лічыць сябе маленькім, бо кожны ўпэўнены, што на сваім месцы робіць вялікую і важную справу, але ў гарадскіх маштабах (ці яшчэ шырэй, нават да сусветных) ён проста пясчынка, ад якой мала што залежыць. Ён нават можа паглядзець на сябе збоку, нібыта ў люстэрка. І што там убачыць кожны з нас — праца яго ўласнага ўяўлення і разумення свету. Бо і пясчынкі здольныя ўтвараць горы.

Дзякуючы гэтаму спектаклю афіша маладзёжнага тэатра стала больш разнастайнай (хоць пластычныя пастаноўкі тут з'яўляліся і раней, у тым ліку дзякуючы Кірылу Балтрукоў). Гэта не харэаграфія ў тым сэнсе, як мы прывыклі пра яе думаць. І пластычных спектакляў цяпер у драматычных тэатрах няшмат (хоць яны былі раней вельмі яркія, у тым ліку паводле літаратурных твораў). Але ёсць частка гледачоў, якія шукаюць у тэатрах нечага іншага па форме, дзе гавораць не найпрост, а праз уяўленне. І калі ласка...

Ларыса ЦІМОШЫК.

СЁННЯ

Сонца

	Усход	Захад	Даўжыня дня
Мінск —	5.11	21.21	16.10
Віцебск —	4.54	21.17	16.23
Магілёў —	5.01	21.11	16.10
Гомель —	5.05	21.00	15.55
Гродна —	5.27	21.35	16.08
Брэст —	5.35	21.28	15.53

Месяц

Поўня 21 ліпеня.
Месяц у сузор'і Рыбы.

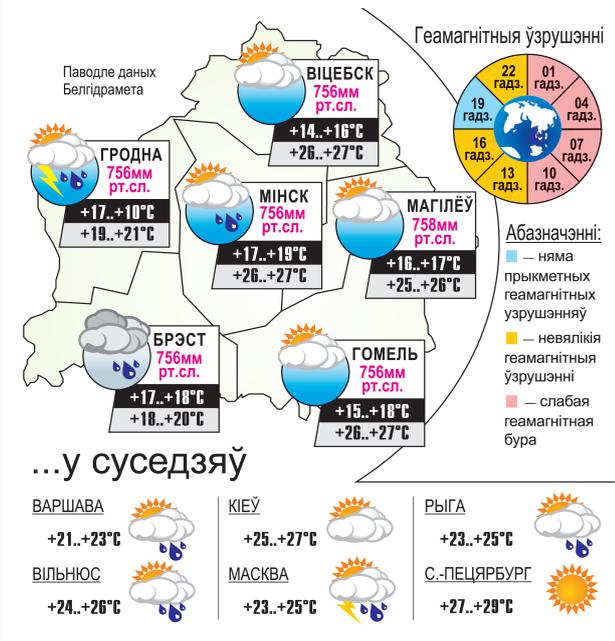
Імяніны

Пр. Алены, Вольгі.
К. Вольгі, Міхаліны,
Хрысціны, Антона,
Барыса, Войцеха.

Фота Віктара ІВАНЧЫКАВА.

ЗАЎТРА

24 ЛІПЕНЯ

Даты

Падзеі

Людзі

1912 год — нарадзіўся Барыс Адамавіч Булат, адзін з арганізатараў і кіраўнікоў партызанскага руху ў Баранавіцкай вобласці ў Вялікую Айчынную вайну, Герой Савецкага Саюза. У пачатку вайны цяжка паранены, трапіў у палон. Уцёк з канцлагера, і ў маі 1942-га арганізаваў партызанскую групу, на базе якой быў створаны атрад, з ліпеня — камандзір гэтага атрада. Са снежня 1942 года — начальнік штаба, з чэрвеня 1943-га — камандзір Ленінскай партызанскай брыгады, пасля — партызанскай брыгады «Наперад».

1929 год — нарадзіўся (в. Рахавічы Салігорскага раёна) Уладзіслаў Нядзведскі, беларускі пісьменнік. Настаўнічаў на Лагойшчыне, працаваў на Беларускам тэлебачанні, у часопісе «Маладосць», у выдавецтве «Мастацкая літаратура». Аўтар паэтычных зборнікаў «Вясновыя разоры», «Запрашэнне», «Бяседа з адсутнымі» і іншых. Пісаў для дзяцей, выступаў як сатырык і гумарыст.

1934 год — нарадзіўся (в. Глыбочка Ушацкага раёна) Генадзь Гарбук, акцёр, народны артыст Беларусі. Працаваў у Беларускам тэатры імя Я. Коласа, з 1962 года — у Нацыянальным акадэмічным тэатры імя Я. Купалы. Акцёр самабытнай індывідуальнасці. Яго мастацтва ўласціва моцны тэмперамент, глыбокае псіхалагічнае зразуменне характару, эмацыянальнасць, напружаны драматызм. У яркіх вобразях увадзіў беларускі нацыянальны характар. Найбольш вядомыя ролі: Васіль Дзятлік («Людзі на балоце» І. Мележа), Сымон («Раскіданае гняздо» Я. Купалы), Акцёр («На дне» М. Горкага) і інш. Здымаўся ў тэле- і кінастужках «Трэцяе

пакаленне», «Трывожнае шчасце», «Белыя росы», «Чорны замак Альшанскі», «Знак бяды» і іншых. Двойчы быў уганараваны Дзяржаўнай прэміяй СССР.

1944 год — на брэсцкім напрамку войскі 1-га Беларускага фронту, адбіваючы контратакі праціўніка, вялі наступальныя баі, падчас якіх занялі больш як 80 населеных пунктаў.

1828 год — нарадзіўся Мікалай Гаўрылавіч Чарнышэўскі, рускі літаратурны крытык, рэвалюцыянер-дэмакрат, тэарэтык утапічнага сацыялізму, філосаф-матэрыяліст, публіцыст і пісьменнік. Творы Мікалая Чарнышэўскага аказалі ўплыў на творчасць і погляды Уладзіміра Леніна, Эмы Гольдман і некаторых іншых рэвалюцыянераў і сацыялістаў. Станоўча аб творчасці Чарнышэўскага адзываўся Карл Маркс.

1901 год — нарадзіўся Ігар Ільінскі, савецкі акцёр, рэжысёр тэатра і кіно, майстар мастацкага слова (чыгальнік). Герой Сацыялістычнай Працы. Народны артыст СССР. Лаўрэат Ленінскай і трох Сталінскіх прэмій I ступені. Вядомы па фільмах «Волга-Волга», «Гусарская балада», «Карнавальная ноч» і інш. Галоўны «бюрократ» савецкага кіно.

1990 год — у СССР адменены ўсе ўведзеныя за пяць гадоў да таго абмежаванні на продаж алкаголю.

П'ЕР БУАСТ:
«Добро і зло — гэта дзве ракі, якія так добра злілі свае воды, што немагчыма іх раздзяліць».